

[Arbejdsministeren.]

Hvis nemlig deltagerne i en arbejdsstandsning genoptager arbejdet inden afholdelse af fællesmødet, eller når de følger en henstilling fra fællesmødet om straks at gå i arbejde, skal boden helt bortfalde.

Kun hvis det godtgøres, at der ikke har været nogen rimelig begrundelse for arbejdsstandsningen, eller at arbejdsstandsningen har været et led i en systematisk række af arbejdsstandsninger, skal der kunne pålægges bod.

Som eksempler på, at en arbejdsstandsning har savnet rimelig begrundelse, har udvalget peget på, at arbejdsstandsningen har fundet sted som protest mod en på et mæglings- eller andet organisationsmøde truffet afgørelse, og at arbejdsstandsningen er iværksat til støtte for et mere generelt rejst krav om en bestemt lønforhøjelse.

Ud over denne vigtige bestemmelse vil jeg gerne om de foreslåede bodsbestemmelser nævne følgende:

Boden foreslås fastsat under hensyn til samtlige sagens omstændigheder og under behørigt hensyn til, i hvilken grad overtrædelsen har været undskyldelig fra overtræderens side. Ved bedømmelsen af en overenskomststridig arbejdsstandsning skal der tages hensyn til, om der fra modpartens side har foreligget forhold af en sådan art, at arbejdsstandsningen må anses for at være en forståelig reaktion herpå. Bodden kan i øvrigt under særlig formildende omstændigheder helt bortfalde, og boden skal bortfalde, når overenskomststridig adfærd fra modpartens side skønnes at have givet rimelig grund til en arbejdsstandsning.

Vigtigt er også forslaget om, at boden skal bortfalde, når det godtgøres, at en arbejdsstandsning skyldes trivselsmæssige faktorer, som modparten bærer ansvaret for.

En anden betydningsfuld ændring er forslaget om, at arbejdsrettens kompetence skal udvides til at omfatte alle kollektive overenskomstforhold på arbejdsmarkedet, altså også overenskomstforhold indgået med andre lønmodtagerorganisationer end dem, der i dag er omfattet af arbejdsretsloven, og også overenskomstforhold, hvor arbejdsgiverparten er en offentlig myndighed.

Den foreslåede udvidelse af rettens kompetence må ses bl. a. på baggrund af, at det i dag er blevet mere almindeligt, at ansættelsesforhold i den offentlige sektor reguleres ved kollektive overenskomster. Det må derfor anses for ønskeligt, at også brud på sådanne overenskomster kan indbringes for arbejdsretten.

En betydningsfuld udvidelse af rettens kompetence ligger også i forslaget om, at arbejdsretten skal kunne pådømme sager om lovligheden af anvendelse af kollektive kampskridt til støtte for krav om overenskomst på områder, hvor kollektiv overenskomst ikke er indgået.

I forbindelse med udvidelsen af arbejdsrettens kompetence foreslås en ændring af rettens sammensætning, således at de nye områder, der foreslås inddraget under loven, får adgang til at vælge dommere. Antallet af dommere foreslås forøget til 12 faste dommere og 28 suppleanter. Dette betyder en fordobling af antallet af rettens faste dommere og en forøgelse af antallet af suppleanterne med 12.

Efter den gældende arbejdsretslov deltager i valget af rettens dommere og suppleanter Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark. Herudover er Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger berettiget til at vælge 2 suppleanter.

Ud over disse 3 organisationer skal efter forslaget deltage i valget en række yderligere organisationer og offentlige institutioner.

Af praktiske administrative grunde er det fundet nødvendigt at begrænse kredsen af valgberettigede. Der er herved lagt vægt på, at den foreslåede sammensætning sikrer alsidighed, og at rettens dommere besidder den fornødne saglige kundskab.

Også spørgsmålet om det hensigtsmæssige i en adgang til at indbringe arbejdsrettens afgørelser for en ankeinstans har indgået i den offentlige debat om arbejdsretten.

Problemet i forbindelse med dette spørgsmål foreslås løst ved, at der åbnes adgang til, at rettens formandskab ved domsforhandlingen i den enkelte sag kan udvides til 3 mod normalt 1 formand. Det er en betingelse herfor, at parterne er enige herom og rettens formandskab tiltræder det, eller at den retsformand, der leder forhandlingen i den enkelte sag, beslutter det.

Adgangen til den foreslåede udvidelse af rettens formandskab ved domsforhandlingen